

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Jn octaua Epiphanie Textus eua[n]g. Mat. c. iij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

In octa. Epipha.

hoim. Vel corā deo z hoibz. i. apparent
q̄ ad hoies: et vere q̄ ad deū. Hoibz em
nō cōstat euident aliq̄s hoiz pfectuū / lz
eis per extēora appēat. Sz p̄ra p̄dicta
arguit p̄ Rico. de 2. v. q̄ duo habitus
eiūsdē rōnis nō p̄nt s̄l esse in eodē sub
teco vt oēs affirmāt: s̄ scia indēta z ac
q̄stra s̄t eiūsdē rōnis: s̄c z oclis p̄duc̄
a natura z miraclose dat̄. iō ch̄s inq̄t
nō habuit exp̄imentale sciam. Ista v̄f
ficultas p̄l̄tū exigit f̄mōne. q̄ de h̄ cer
tant Paulus b̄rgēn. z replicatōz p̄ra
eū. sed q̄ subtilē vult v̄dere v̄itatē v̄
deat cap. iij. f. vi. c. iij. Quātū ad rōnez
tū Rico. de 2. v. dico. P̄rio q̄ aliq̄ habi
tus nō s̄t v̄n̄ rōnis: lz s̄nt de eodē obte
cto materialr. Nā tā naturalr q̄ astro
logus demōstrat eandē p̄lōne. i. q̄ tra
est s̄phērica: z p̄stat q̄ ille scie nō s̄t eiū
dē rōnis eo q̄ s̄t p̄ diuersa p̄ncip̄ta. V̄n̄
tas ei scie sumit ex v̄nitare obiecti. D̄
uerstas p̄o ex diuersitate p̄ncip̄toz. vt
p̄z. j. posterior. Dico sc̄do q̄ f̄m aliq̄s
ita est in p̄posito: sic q̄ scia indēta z acq̄
stra s̄nt p̄ diuersa media. i. p̄ sp̄s ifusas
z acq̄stras: q̄ l̄tēz s̄nt aliq̄n eiūsdē rōnis
. i. q̄n rep̄tant idē eodē mō. vt sp̄s geo
metricales q̄s habuit salomon diuini
tus v̄l saltē Adā / z q̄s nos habem̄. vt
p̄z. j. q. xliij. ar. iij. ad p̄mū. tū aliq̄n dif
ferunt rōne z specie: vt in ch̄o z q̄libet
aīa sepata. vt patz. iij. q. i. ar. iij. Dico
t̄rio q̄ q̄cqd s̄t de h̄: tū iste scie i ch̄o. f.
scia indēta z acq̄stra nō fuerūt de eodē
formali z adēq̄to obiecto. vt patz vbi s̄.
Imo nec de eodē p̄tali eodē mō. q̄z aliq̄
rep̄tant: vna scz naturā cōem tū: reliq̄
p̄o. i. infusa etiā indīuidua. Nec est s̄lle
de oclis: q̄z a h̄cunq̄ p̄duc̄at h̄z idē obte
ctū adēq̄tū z formale: nō aut̄ habit̄. et
ex eisdē p̄ncip̄ijs v̄sus fert̄ in v̄ v̄saz:
nō autē illi habit̄. q̄z differūt sp̄s in
fusa ab acq̄stris in rep̄tando: cū repre
sentant naturā v̄niuersalē non p̄cise vt
acq̄stris: sed cū indīuiduis z accidentibz
vt dicit̄ est. Si tū in̄ sp̄s istas nō eēt
dīa nisi p̄ esse acq̄stras a rebz / z daras
a deo. vt iste credidit nos et: dere: eēt
eiūsdē rōis s̄c z oclis dat̄ a natura z a deo.
Dorat̄ in toto isto euāgelio mater

istruūt m̄res quō se habeāt ad filios: q̄z
debēt ad eos h̄ie d̄scretū amorē: eos a
puericia assuefacēdo sp̄ualibz: z rōnez
ne cadant in man̄ Archelai / vel alre
riūz inimici. i. diaboli: z correctōne m̄
naz q̄ est cū amore z d̄scretiōe in̄trogā
do p̄ort̄ q̄ p̄uclādo: maxie q̄n s̄t man̄
fuerit. Sc̄do fill̄ instruit filios vt ad pa
trem celestē se habeāt reuerent̄ eū p̄po
nendo alijs. Ad p̄res p̄o sp̄uales vt s̄nt
doctores ita se habeāt q̄n audīeres z in
terrogātes z r̄ndentes: nō vt arguētes
neq̄: q̄d frequent accidit: vt b̄sictū nō
recognoscētes. Ad patrem vero z ma
trem carnalem se habeant obedīentes.
Erat em̄ ch̄s subditus illis.

In octaua Epiphanię Textus euāg. Mat. c. iij.

Uenit Iesus a galilea
in Iordanē ad ioānez
vt baptizaretur ab eo.
Ioānes aut̄ phibeat
eum dicens. Ego a te debeo ba
ptizari: et tu venis ad me. Res
pondēs aut̄ iesus: dixit ei. Si
ne modo: sic em̄ decet nos imple
re omnē iusticiā. Tunc dimisit
eum. Baptizatus aut̄ iesus: cō
festim ascendit de aqua. Et ec
ce aperti sunt ei celi: et vidit spi
ritum dei descendētē sicut col
umbā et venientē super se. Et
ecce vox de celis dicens. Hic est
filius meus dilect̄ in quo mi
hi complacui.

Uenit Iesus a gali
lea in Iordanē zc. Mat. iij.
In p̄sentī euāgelio tangūt
tria puncta: que sunt Recti
satio: Reprobatio: Protestatio. Quā
tū ad p̄mū lraliter sciendū est: q̄ ioānes
ex hūilitate baptizare ch̄m recusabat.
Poito de isto ioānis baptizate m̄tra
b y

scilicet sup euāgelio in sabbato antea hōie. r tō vsqz tūc fuauerat legē quā
 iram dñicam aduerus. Hūc etiā scien
 dū est ex doctria s. Tho. ij. p. q. xxxvij.
 q. chīs debuit baptizari. Prio fz Am
 bro r Chrys. r alios scōs vt scificaret
 aq̄s. Secdo vt dr Chry. qz suscepit na
 turā peccatricē r similitudinē carnis pec
 cati: iō voluit explorē q̄ tali nature con
 gruebāt in alijs: r si nō in se. Tertio fz
 Aug. vt faceret qd̄ p̄sepe volebat. Sē
 aut̄ alie cāe p̄ter istas fm Chrys. scz yr
 testimoniū acciperet a ioāne: r vt ei^o p̄di
 cartionem p̄firmaret: r vt oñderet testi
 moniū ei^o fuisse vey q̄ dixerat: Veniet
 fortior me rē. qd̄ factū est in celis ap̄tōe
 Et p̄ter has ponte adhuc altas Dam.
 vt. s. trinitat̄ mysteriū reuelat̄ in voce
 r colūba r affūpra hūanitate: r vt sit ry
 pus et subsc̄ptio nob̄ ad baptizandū. i.
 vt nos exēplo ei^o baptisimū suscipiam^o.
 Nō ar̄ debuit baptizari baptisimo spū
 ali: qz i tali tpe est p̄mū mouēs r scific
 cās: iō nō debuit moueri ab alio. Sed
 baptizari debuit baptisimo Ioānis/ cū
 tpe suo p̄prio baptizaret. Prio qz tpi nō
 p̄p̄tebat baptisimū in spū. Secdo fz Be
 da r magi. histo. vt approbaret baptis
 mū ioānis. Tertio fz Grego. nazan. vt
 scificaret aq̄s. r p̄p̄t̄ alia sup̄dicta. Est
 aut̄ sciendū q̄ fm Aug. et Chrys. chīs
 q̄n̄ baptizat^o est cōpleuerat. xxx. annū: r
 incepat. xxxj. tredecim dies hīs de illo.
 Et fm istā opionē chīs vixit. xxxij. an
 nis r dimidio. i. tantū pl^o q̄tuz fluxit a
 natali ad pasca. Sz fm magi. hist. r a
 lios q̄z opio coiter tenet tūc chīs ince
 pat. xxx. annū. xij. dies hīs de illo. r fz
 h̄ vixit. xxxij. annis cū dimidio. qz vt re
 stat̄ idē magi. hist. eadē die āno r euolu
 to p̄uertit aquā in vinū. r sequēti pasca
 te. xxxj. anni incarcerat^o est ioānes. r in
 pascare sequit̄. xxxij. anni decollat^o est: r
 in sc̄tio pascare. xxxij. anti crucifixus est
 dñs. Cōueniēti f̄etate baptizat^o ē dñs
 fm s. Tho. vbi s. Prio: qz baptizabat
 q̄n̄ extūc incepat^o p̄dicare: ad qd̄ rē q̄ri
 tur eras p̄fecta q̄ est. xxx. annoz. Nā loz
 seph dñū egypti: r dō regnū isrl: r eze
 chiel p̄biam. xxx. anno accepit. Secdo:
 qz in tali etate possunt oia p̄tā cadere

soluere volebat: ne dicerēt iudei q̄ solū
 uebat lege/ qz eam implere nō poterat.
 Tertio vt oñdat baptisimū vsos p̄fēh
 cros gñare. Nec tñ hī q̄b̄ piculū immi
 net / debēt vsqz ad illā etatem d̄fferre
 baptisimū. Et nota q̄ Dantel sapia in
 puericia est mōstrata: qz nō fuit datus
 oibz in exēplū vt chūs. Existēs ḡ. xxx.
 annoz (venit iesus a galilea i iordanē/
 ad ioāne vt baptizaret ab eo.) Vbi sciē
 dū est q̄ fz s. Tho. vbi s. chīs debuit in
 iordane baptizari. qz p̄ illū filij isrl ter
 ram p̄missionis intrauerūt: sic nos re
 gnū celoz per baptisimū intram^o. Vñ
 et Helias rapiēdus in celum in curru
 igneo/ etus aq̄s diuisit. vt h̄. itij. Reg.
 ij. scans q̄ p̄ aquā baptisimū r ignē spū
 ritussit p̄t̄ nob̄ adit^o in celū. Non aut̄
 debuit baptizari in mari rubio: qz sca
 uit baptisimū in q̄rum in eo remittunt̄
 p̄tā: nō in q̄tū ap̄t̄ ianuā / qd̄ est p̄ncip
 palis eius effect^o. sed isto modo illū fi
 gurauit trāsitus Iordanis. Et nota q̄
 vt dr Augu. in ser. Epi. mlt̄a miranda
 facta sūt in hoc flumie. Nam aq̄ ei^o abī
 erūt retrosum: r sic modo p̄tā retro
 sum cōuersa sunt: r aq̄ ei^o fuerūt diuisē
 r sic mō in eo chīs fecit diuisione p̄tō
 rum (Ioānes aut̄ p̄hibebat eū) scien
 s eū vey deū / r laucro non indigere: fm
 Hil. Sz p̄tra. qz si sciebat eū vey deū.
 tenebat p̄cordare ei^o volūtati: r nō p̄h
 bere eū. Ad h̄ dicit q̄ Ioānes nesciuit
 an chīs redrens baptizari / faceret ten
 tando ei^o humilitatē: an exp̄mendo suā
 diffinitā volūtātē. Ideo p̄hibendo non
 discōrdabat a volūtate diuina / volēdo
 fuare hūilitatē. Quia tñ fm glo. spūs
 in momēto euz docuit qd̄ p̄us nesciuit:
 iō bñ fecit illuz admittēdo dices (Ego
 a te debeo baptizari) q̄sus esset ab ori
 ginali mūdāt̄ rōne dicit̄ in p̄dic̄to eūā
 gelio. Vñ vt dr magi. histo. ioānes loq̄t̄
 in p̄sona hūant̄ gener. Vñ fm glo. a te
 debeo baptizari. i. mūdari ab originali
 qd̄ fm s. Tho. sup̄ Dat. irelligūt q̄tū
 ad infectionē nature / nō p̄sonē: cū iam
 esset scificat^o (r tu venis ad me) q. d.
 fm Chrys. sup̄ Dat. Est aliqua ra

In octaua Epiphaniæ

elo vt tu me baptizes quatin⁹ iustus est
fictar: non autē q̄ ego te baptizem: quia
neq̄ tu indiges: neq̄ ego sum dignus.

Doct^r q̄ vult baptizari dz venire
a galilea. i. trāsmi gratiōe vite p̄terite i
fordanē. i. de scensum hūilitatē. Qui em
ad baptisimū fier⁹ accedit: non cōsequit^r
gratiam vel: z si p̄sequatur caracte^r
rē. De hoc vide. iij. q. lxx. z. iij. dist. iij.

Quātū ad scdm lralit^r sciendū est q̄
chris nō acceptauit sed repudiāuit excu
sationē Joānis. vñ sequit^r (respōdēs at
Jesus dixit ei. Sine modo) id ē p̄mitte
tūc. s. me baptizari a te. Hiero. Pulcre
dixit mō: vt oñderet ch̄m i aq̄ a Joāne
Joāne aut a ch̄o i spū baptizandū. hec
ille. Et in h̄ dicit Chrys. sup Dat. q̄
ostēdit ch̄m postea baptizasse Joānez
etiā i aqua. z h̄ exp̄sse scriptū legif in q̄
busdā libris apocriphis. Cū em dicit: si
ne mō. s. in p̄sentī subintelligit: quasi di
car: als. i. in postea ego sinā te baptiza
ri baptisimo meo a me. (Sic em decet
nos) maiores q̄ exemplū sum⁹ alioz (im
plere oēm iusticiā) i. hūilitatē sufficētē
z p̄fectā z supabundāte fm Raba. Iu
sticia ei alqñ sumit^r vt ē special^r p̄ car
dinalis. Aliqñ sumit^r p̄ omī p̄tute: z sic
humilitas est iusticia cui⁹ sunt tres gra
dus fm scdm Tho. vbi supra. z Hugo
cardi. Prim⁹ est subijcere se maiorē: z n̄
p̄ferre equalē: qd̄ est humilitatē sufficētē
tis. Scd̄s est subijcere se equali et nō p̄
ferre minorē: qd̄ est humilitatē p̄fecte.
Terri⁹ est subijcere se minorē: qd̄ ē sup
abundāte. Et hec fuit in ch̄o respectu
Joānis. Vel sic i. cū humilitate et non
supbe decet nos implere oēm iusticiāz et
oēm p̄tate z oīm p̄ceptū dī: ac si dīcat
q̄ humilitas in om̄ibz decet. Vel fm
Chrys. sic. i. p̄us faciedo z postea docē
do: decet nos implere zc. Vel sic. i. dādo
bonū exēplū: decet nos implere oēm iust
iciā. i. inducere ad implēdū oīm p̄ceptū
fm glo. Vel fm Bedā. implere oēm iu
sticiā. i. inducere ad baptisimū in q̄ dat
plena iusticia. (Tūc dimisit illum) id ē
permisit eum vt a se baptizaretur.

Doct^r aliter instrumur q̄ vere hūilitas
cuiusmodi erat Joānes ē etiā obediēs.

Pertinaciter em resistere nō hūilitatē:
sed supbie indicū ē: qd̄ etiā exp̄imentū
p̄bat. quia cōter qui cōtra obediētiaz
dignitates fugiūt: etiā p̄tra obediētiaz
z cōtra virtutem easdē requirūt: vel suam
hūilitationē ferūt impatiētē. sicut filij
isrl recusantes arma sumere p̄ terra p̄
missionis ad imperiūz dñi: eādē line
etus licentia armati voluerunt intrare:
vt pater Nume. xij. et Deut. j. ca.

Quātū ad tertū scēdū est lraliter q̄
baptizato ch̄o debuerūt ap̄iri celi: tu
ra doctrinā sc̄i Tho. iij. pre. q. xxxix.
qz ch̄s baptizabat ad dandā efficaciaz
baptisimo n̄ro: tō debuerūt tūc ostēdi ea
q̄ ad baptisimū n̄ri efficaciaz p̄tinēt: q̄ sūt
celest^r virt⁹: z fides ecclie cū fide bapti
zati a q̄b̄ haber efficaciaz: z ap̄ertio cele
stis sanue: q̄ sit p̄ el⁹ efficaciaz. Ap̄ertū ē
q̄ celū ad significandū q̄ celest^r virtus
sctificat baptisimū: z q̄ p̄ fide intruemur
celestia: z q̄ celū p̄tute baptisimū intra
mus. Ap̄ertū sūt autē ch̄o oranti ad si
gnificandū q̄ oīo est nob̄ necessaria post
baptisimū p̄pter fomitē remanētē et p̄t
varia tentamēta. Ut ad significandū q̄
nob̄ ap̄erunt p̄tute orōnis ch̄i. Dicit h̄
(Baptizat^r autē Jesus: p̄festim ascēdit
de aqua) qz alue⁹ flumis habebat emi
nentes ripas. Cōfestim inquā in signū
q̄ baptizat^r si mortat statim euolat: vel
fit p̄iceps vite celest^r s̄z Chrys. (Et ec
ce ap̄ertū sūt et celi) nō fm corpale ap̄ri
rā: vt dr̄ br̄s Hiero. s̄z fm spūales ocu
los. Et rōnē assignat Chrys. sup Dat.
qz si fuissent celi corpales ap̄ri nō dixit^r
ser euāgelista: ap̄ri sūt et celi. qz qd̄ cor
poralit ap̄erit oibz ap̄erit. Ap̄ertū sunt
q̄ vt dr̄ sc̄us Tho. vbi s̄. fm v̄sionē: vt
innuit Dat. q̄ dicit q̄ vidit celos aper
tos. z h̄ fm v̄sionē corpalem fm glo. et
Bed. inquārū tant⁹ fulgorē circa ipsum
apparuit vt celū patuisse videret: vt s̄z
imaginariā: vt fm intellectualē vt dicit
inquārū sc̄z ch̄s vidit celū qd̄ humano
generi fuerat clausum tūc esse reſerātū
Nec obstat si dicatur q̄ fm hoc celum
non fuisset ap̄ertum ch̄o: sed huma
no generi. Ad hoc enim dr̄ Chrys. vbi
supra. z san. Tho. sup Dat. q̄ id qd̄

merito alicuius sit ut ei fieri. Sic rex alius
 cuius pro alio supplicanti dicit. Ego cedo tibi h
 ut illud non sit illi. Et sic celum apertum fuit
 christo: quia merito eius fuit apertum. Fuit autem
 apertum celum pro splendore sue secundum visionem in
 baptismo: signum quoque per baptismum pro nobis
 aditum eius. In passione vero pro impedimenti
 amotione: et pro peccati solutione. et in resurre
 ctione pro gratie collatione. in quo christo collata est
 gloria corporis et sequens ius habendi locum in
 celo secundum corpus. Et in ascensione pro effectu ostē
 sione. quia tunc christus quasi nos in possessionem
 posuit. et in baptismo nostro pro virtutis perfectio
 ne. quia scilicet eo dant nobis virtutes quibus digni
 reddimur ad ingressum. Tercium vero pro baptis
 mus Theodoro. in quo. et in passione pro peccati
 apertum est nobis celum in quo absoluti sumus a pe
 na et culpa peccati nature quod est peccatum primi
 parentis. Immo etiam liberati sunt a peccatis pri
 us quam per fidem/charitatem et sacra cōteant pas
 sionem christi. Hec ex illo (Et vidit spiritum dei
 descendere sicut columbam) Ubi aduerten
 dum est iuxta doctrinam sancti Theodoro. in. in. pre
 que venientissime tunc apparuit spiritus sanctus.
 Nam secundum Chrysostomum. ea que tunc gerebant erant
 figura eorum que in nostro baptismo erant geren
 da: in quo spiritus sanctus inuisibiliter descendit. In
 illa autem colubam apparuit spiritus sanctus. Non eo
 modo que filius dei in homine assumpserit: quia sic filius
 dei ut homo: ita spiritus sanctus dicitur colubam
 ratione unitis personarum. Nec visio imagi
 naria. quia nunquam vult dubitavit (ut dicitur) quoniam
 oculi visa sunt. Nec quia sic christus in perra se si
 gnificavit. quia ista colubam tunc repete exte
 rit: postea repete cessavit: sic anima rubi
 Apparuit ergo ut dicit spiritus sanctus in colubam
 non ratione unitis ad illud: sed ratione significa
 tionis. quia scilicet illa colubam scabat spiritum sanctum:
 vel ratione spiritualis gratie que a deo pro modo de
 scensus vertuat: in qua illud. Omne datum
 optimum et omne donum perfectum desursum est
 descendens a patre luminum. Jac. i. Ap
 paruit autem spiritus sanctus Theodoro. ubi scilicet in colum
 ba et non in igne pro multa. Primum quidem propter
 dispositionem que requiritur in baptizando: ut
 scilicet homo non sit accedat. quia sic dicit Sap.
 i. Spiritus sanctus discipline effugiet fictum.
 Colubam enim est animal simplex: sicut illud dicitur
 r. Estote simplices sicut columbe. Secundo
 ad designandum septem dona spiritus sancti que co
 lumbam suis proprietatibus designat. Nam se
 cus fluentia habitat ut visio accipere se
 mergat. pro quod scilicet donum sapientie: pro quod scri
 ptura dicitur sapientie fluere residerit: ut icur
 sus evadant diaboli. Item colubam multo
 ra grana eligit: quod pertinet ad donum scientie.
 Item scripserunt sanas quibus pascant eligitur.
 Item alienos pullos nutrit quod ad donum
 consilii pertinet que scri eos que fuerant pulli
 alieni. i. imitatores diaboli doctrina nu
 truit et crepulo. Item non laecat rostro quod
 pertinet ad donum intellectus: que scri bonas
 sententias lacerando non puerit heretico
 rum more. Item felle caret: quod pertinet ad do
 num pietatis: pro quod scri ira irrationali caret.
 Item in cavernis sic nidificat: quod pertinet
 ad donum fortitudinis: que scri in plagis
 mortis christi que est petra firma nidum ponit
 i. suum refugium et spem. Item gemitum habet pro
 cantu: quod pertinet ad donum timoris que scri
 delectant in gemitu pro peccatis. Tertio pro
 effectu spiritus baptisimus est remissio pec
 catorum et reconciliatio ad deum. Est enim animal
 mansuetum. Et sic dicitur Chrysostomus. dicitur super Bar.
 in diluvio apparuit ha animal ramum ferens
 olive. et eodem orbis terrarum tranquillitate
 annuntias: et ideo etiam apparuit in baptis
 mo liberationem nobis demonstrans. Quarto
 ad designandum eodem effectu baptisimus que
 est constitutio ecclesiastice unitatis. Est enim
 animal amabile et gregale. Super apostolos
 autem apparuit in specie ignis propter duo.
 Primum ad ostendendum fervorem quo corda co
 rum erant commouenda ad hanc que christum videtur
 in premissuras predicaret. Et ideo etiam in ignis
 ignis apparuit. Secundo: quia sic dicitur Chrysostomus.
 cum oportebat delictis sciscere: quod sit in ba
 ptismo: mansuetudo necessaria erat que demō
 strat in colubam: sicut ubi adepti sumus gratiam
 restat iudicij tempus: quod scilicet pro igne. Utrum
 autem illa colubam fuerit verum animal vel non. re
 nendum est quia sic dicitur scrius Theodoro. in sa
 ma. ut patet. in. pre ubi supra. et super Joannem
 ne. vel. xx. Difficultates autem que circa hoc
 sunt in sero Theodoro. si deus vitam dabit alibi
 dissoluem. Sequitur. (Et ventrem suum
 per se) Hieronimus. Sedit autem colubam
 super caput Iesu: ne quis putaret yoc
 cem patris ad Joannem. sacram non ad
 dominum. Hec ille. (Et ecce vox de celis